

Ναύαρχέ μου,

Ἄπ' τὸν ἀφρὸ τῆς θάλασσης
 Καὶ τῆς ξηρᾶς τ' ἀγέρι,
 Ἐβγῆκε μιὰ τρανή φωνή
 Στὰ σκλαβωμένα μέρη,
 Καὶ τραγουδεῖ τῇ λευτεριά
 Καὶ τοῦ Σταυροῦ τῇ χάρι,
 Καὶ λέει : πῶς ἡ Ἑλλάδα μας
Τὴν Πόλι θὰ τὴν πάρῃ.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Καὶ εἶσαι σ' ὅλους μας ἐσὺ
 Τ' ὀλόκρυφο καμάρι
 Τ' ἀληθινὸ στολίδι μας
 Ἡ ἀκριβὴ χαρὰ μας.
 (1913)

ΣΤΟ ΜΟΝΑΚΡΙΒΟ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ
 ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΜΟΥ
 ΕΛΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΟΜΟΝΗ
 * * *

Ὅπως στὴ γῆ τὸ διαλεκτὸ
 Φυτρώνει τὸ λουλοῦδι
 Καὶ τάρωμά του τὸ γλυκὸ
 Χύνει στὴν πλάσι γύρω.
 *
 Ἔτσι καὶ σὺ γεννήθηκες
 Ἀφρόπλαστ' ἀγγελουδί
 Καὶ τῆς γλυκειᾶς σου εὐμορφιάς
 Σκορπίζεις τὰ γνὸ μῦρο.
 *

Κι' ἐνῶ σοῦ καμαρώνωμε
 Τὴν εὐμορφιὰ καὶ χάρι
 Χρυσὰ στὸν Πλάστη μας πετοῦν
 Ἐλπίδες κι' ὄνειρά μας.
 ΕΡΡΙΕΤΤΗ ΝΙΚΑ

